

# NOVICE

## kmetijskih, rokodelnih in narodskih rečí.

Na svitlobo dane od krajnske kmetijske družbe.

V red devane od **Dr. Janeza Bleiweisa.**

**Tecaj VII.**

V sredo 17. prosenca (januarija) 1849.

**List 3.**

### Slovanska doba.

**D**e velike prekućije  
Pridejo ob svojim času,  
Stare, nove prerokije  
So pripovedvali glasi.

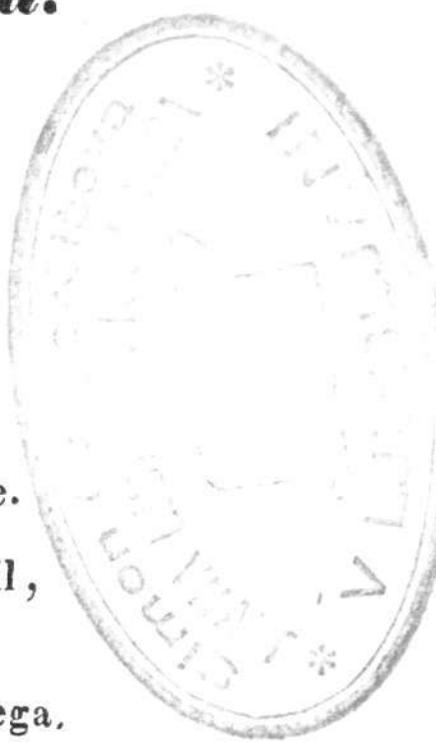
Nemu predstvo so pustile  
Kralja Višiga razmere,  
Prostost de bi otel on sile,  
In pa varh bil svete vere.

Kér poklic svoj Neme je zgrešil,  
Popravlja vse le béga,  
Spake té de svet bi rešil,  
V delo tó Slován zdaj sega.

Misel to v Slovanov sredi  
Modre glave so zbudile,  
In bandero o njih besedi  
So roké junaške 'zvile.

Ako je nebés osoda  
V to Slovane namenila,  
Naj modrost pogum naroda  
K pravim koncu bi vodila!

Hicinger.



pa malo vlečica (Kleber \*) v sebi, zatorej se jim sploh ne prileže premočno gnojenje, posebno s živinskим gnojem ne; po presilnim gnojenji rade zbole;

4) v bilkah imajo veliko kremenice (Kieselerde), torej jim je taka perst za popolno bilčno rast potrebna;

5) one so v stanu iz bilčnih kolenc nove koreninice poganjati, ako se le kolanca s perstjó zakrijejo.

Mnogoverstne pleména žitnih rastljín so: pšenica, rěž, ječmen, ověs, prosó, turšica, sirk, rajz, — in (če ravno prav za prav ne) ajda.

Domovina pšenice, rěží, ječmena in ovsa je Azija, tisti del svetá, ki nam proti jutru leží, in po popisu zvedeniga možá Dureau de la Motte so posebno Jordanova dolina, Palestina in bližnje dežele Arabije tisti kraji, kjer imenovane žita divje rastejo, in od koder so jih popotniki k nam prinesli. Kér je zrak (luft) jutrovih krajev našim deželam nekoliko enak, so se dale imenovane žita v naših krajih lahko privaditi in še clo v ozimine spreobrniti.

Prosó, turšica, ajda, sirk in rajz so pa iz bolj gorkih krajev domá, ki nam proti jugu ležé, so tedej bolj mehkiga pleména, in kér ne morejo nič merzljíne terpeti, se morajo še le takrat sejati, kader se ni nič več mraza batí.

(Dalje sledi.)

### Kmetijska šola za mlade in stare.

(Dalje.)

#### Od žitnih rastljín sploh.

Rastljine, ki se prideljujejo na njivah, razpadejo v 3 verste: ene se imenujejo žita, druge živinska klaja, tretje kupčijske rastljíne.

Žita so rastljíne, kterih zernje ali seme posebno ljudém v živež služi, iz kteriga se moka melje in pšeno dela, iz moke pa kruh in mnogotere jedila. Žitne rastljíne pa učeni kmetovavci zopet delijo v 2 réda: prvi red so žita, ki rastejo travi enake, in ktere kmetje navadno žita imenujejo; drugi red žitnih rastljín je sočivje.

#### I. Od žit.

Žita imajo bilke travi enake, in sploh sledeče lastnosti:

1) one imajo v primeri drugih rastljín ali zeliš le majhne in šibke korenínice, tedej se na plitvih njivah boljši obnašajo od drugih zeliš;

2) imajo le malo in bolj suho perjiče (razun ajde, ki se prav za prav ne šteje k žitu), ktero perjiče se le malo razsiri, tedej na njivi ne delajo zemlji veliko sence, je ne deržijo dolgo časa mokre ali vlažne, ne zatirujejo plevela, ne branijo prenaglija gnojniga (gazniga) izpuhtenja iz zemlje, in veter ima veliko moč skozi žitno polje pihati;

3) imajo veliko močica ali širke (Stärkemehl)

#### Kaj imajo naši kmetje noviga zacesti, in kaj stariga obderžati?

Ostopite se okoli mene, ljubi moji! in poslušajte me, kar vam bom povédal, ne kakor svojiga učenika, ampak kakor svojiga prijatla.

Časi so se spremenili, ljubi moji! silno so se spremenili, — naš ljubi Estrajh je postal svobodna dežela, in z Božjo pomočjo in če njegovih sovražnikov nobeden več poslušal ne bo, bo kmalo tudi srečna, prav srečna dežela.

Kér se je tedej vse spremenilo, se morate tudi vi, ljubi moji! na marsikteri plati enmalo spreobrniti; na drugi plati pa — to je na dobrí plati, ktero ste dozdej očitno pokazali — morate pri starim ostati. Poslušajte me kot svojiga prijatla; prevdarite dobro, kar Vam bom povédal, in svet sim si, de boste na zadnje rēkli: Novice nam še zmirej resnico povedó.

Časi so zginili, v katerih so večidel le bogatini, mogočniki in ljudjé tako imenovanega žlahtniga stanú perve pravice imeli do visocih služb in visocih častí, in v katerih jo človek nizkiga in revniga stanú ni lahko mogel delječ prnesti, če je bil še takó priden in prebrisani. Zdej smo vsi enaki pred postavo. Vender ena

\*) Vlečič je tisti obstojni del žitnega semena, brez katerega bi se ne dal kruh pêći. Ko bi vlečica v testu ne bilo, bi se kruh nikdar ne vzdignil. Več od tega uči Vertovecova kemija na 216. strani.